

Η ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ: ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Η διαδικασία επιβολής του κεφαλαίου στον πλανήτη ως παγκόσμιος τρόπος παραγωγής ξεκινάει από τον 15ο αιώνα και έκτοτε το κεφάλαιο αναπτύχθηκε μέσω πόλων, πόλοι όπου είναι συσσωρευμένος ο πλούτος οι οποίοι όμως, συνυπάρχουν με πόλους φτώχειας. Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι μία είναι η δικτατορία που έχει επιβληθεί σε όλη την υφήλιο, διότι ο διαχωρισμός του κόσμου σε τρεις (αναπτυγμένος, σοσιαλιστικός, τρίτος κόσμος) εξυπηρετεί τα συμφέροντα της κυρίαρχης τάξης εφόσον με αυτό τον τρόπο καταστρέφεται η ενότητα των συμφερόντων και των στόχων του παγκόσμιου προλεταριάτου (δηλ. της ανθρωπότητας). Τα ΜΜΕ θέλουν να μας πείσουν ότι οι καταστάσεις που υπάρχουν και τα γεγονότα που διαδραματίζονται στις χώρες της Μέσης Ανατολής, Αφρικής, Ασίας...είναι προϊόν ενός εντελώς διαφορετικού καθεστώτος από αυτό που υπάρχει στην «τυχερή» Δύση. Έτσι, ενώ μας δείχνουν θεαματικά την καταπίεση των γυναικών του Αφγανιστάν ξεχνάνε να μας πουν ότι οι γυναίκες στην Δύση είναι καταδικασμένες στην μιζέρια της μισθωτής εργασίας - αν και για την κυρίαρχη ιδεολογία η εργασία είναι δικαίωμα και όχι εκβιασμός -, στην βαρετή ζωή της νοικοκυράς, στην συγκινησιακή φτώχεια των ανοργασμικών σεξουαλικών σχέσεων και στην ζωώδη εκτόνωση στα κέντρα διασκέδασης. Μας δείχνουν την σκληρότητα του καθεστώτος των Ταλιμπάν ενώ ξεχνάνε να μας μιλήσουν για τις βαρβαρότητες του Δυτικού πολιτισμού (ατομικές βόμβες σε Χιροσίμα-Ναγκασάκι, βομβαρδισμός της Δρέσδης το 1945, βομβαρδισμοί σε Ιράκ, Γιουγκοσλαβία, εκτελέσεις κρατουμένων στις ΗΠΑ, αθλιότητα στις μητροπόλεις, νέκρα στην ύπαιθρο). Μας δείχνουν την φτώχεια των άλλων για να κρύψουν την δική μας (φτώχεια σε σχέση με την παραγωγικότητα, φτώχεια σε δραστηριότητα και σχέσεις).

Μέσα στο διεθνές σκηνικό της κρίσης που περνάει αυτό το σύστημα, η όξυνση του ανταγωνισμού μεταξύ των καπιταλιστικών καρχαριών γίνεται αναπόφευκτη, η ένταση ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές δυναμώνει, πολλαπλασιάζονται οι εστίες πολέμου με την ιδιότητα του «φυσικού» εδάφους όπου αυτοί οι ανταγωνισμοί βγαίνουν βίαια στην επιφάνεια. Η ουσία της αστικής τάξης, ο ανταγωνισμός, εξαναγκάζει διαρκώς τους αστούς να αντιτάσσονται ο

ένας στον άλλο και να αντιμετωπίζουν ο ένας τον άλλο σε όλα τα επίπεδα για την διανομή των μέσων παραγωγής και των αγορών (πχ. στην περιοχή της Μέσης Ανατολής ο έλεγχος του πετρελαίου, των αγωγών φυσικού αερίου, η παραγωγή ναρκωτικών...). Έτσι η ενότητα μεταξύ αστών (πχ. NATO, ΕΟΚ) υπάρχει μόνο για να διεξαχθεί ο πόλεμος γενικά, υπό τις πιο ευνοϊκές για αυτούς συνθήκες, και είναι πιθανό αυτή η ενότητα να διασπασθεί οποιαδήποτε στιγμή στα ιδιαίτερα κομμάτια της (ως γνωστόν οι Ταλιμπάν ήταν κάποτε σύμμαχοι της Αμερικής ενάντια στην Ρωσία, η Γερμανία ήταν εχθρός της Γαλλίας, της Μ. Βρετανίας και της Αμερικής στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο).

Αυτός ο πόλεμος που ξεκίνησε το μόνο που θα επιφέρει είναι κέρδος (ο πόλεμος είναι η καλύτερη αναζωογόνηση της οικονομίας) και ανακατατάξεις για τους κυρίαρχους, θάνατο και μιζέρια για τους εκμεταλλευόμενους. Χιλιάδες άνθρωποι αναγκάζονται να γίνουν πρόσφυγες και να εγκαταλείψουν με τη βία τα μέρη που ζούσαν, οι υλικές συνθήκες επιβίωσης χειροτερεύουν δραματικά, αυξάνονται οι αρρώστιες και οι θάνατοι από το απεμπλουτισμένο ουράνιο και τα βιοχημικά όπλα. Φυσικά δε θα λείψουν οι ανθρωπιστικές βοήθειες για τον αποπροσανατολισμό της «κοινής γνώμης» καθώς και για να κρατηθούν χιλιάδες προλετάριοι εξαρτημένοι. Δυστυχώς σαν να μην έφταναν όλα αυτά τα σκατά, παρατηρούμε και έξαρση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας (πχ. στις ΗΠΑ μετά την 11η Σεπτεμβρίου έχουν γίνει πάνω από 250 επιθέσεις σε ξένους καθώς και 6 δολοφονίες).

Αλλά η πραγματικότητα αυτού του πολέμου δεν υπάρχει μόνο στο μέτωπο, είναι παντού ! Ήδη πολλές εταιρίες κυρίως αεροπορικές προχώρησαν σε χιλιάδες απολύσεις με αφορμή το χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου και ο κρατικός έλεγχος (δες αστυνομοκρατία παντού) αναπτύσσεται με πρόσχημα την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Τα ΜΜΕ και οι πολιτικοί επιδιώκοντας την κοινωνική συναίνεση μας ζητούν υπομονή και θυσίες μέχρι όλα διαμαγείας να γίνουν όμορφα και καλά.

Οι απαντήσεις που δίνονται παραμένουν εγκλωβισμένες στον πασιφισμό και στον κλασικό λενινισμό (αντιαμερικανισμός-αντιιμπεριαλισμός). Αυτό που δεν λέγεται είναι ότι ο πόλεμος είναι ένα απο-

τέλεσμα της κανονικής καθημερινής ζωής: αυτό που αφελέστατα αποκαλείται ειρήνη - δουλειά, ψώνια και τηλεόραση - είναι η υγεία του Κράτους και της πολεμικής μηχανής.

Εμείς ως επαναστάτες τονίζουμε :

- * Κανένας πόλεμος δεν είναι δίκαιος.
- * Καμία εμπλεκόμενη πλευρά δεν είναι υπέρ της ειρήνης ενώ η άλλη υπέρ του πολέμου.
- * Δεν υπάρχει πλευρά που να αντιπροσωπεύει την βαρβαρότητα ενώ η άλλη να αντιπροσωπεύει τον πολιτισμό.
- * Δεν είμαστε ούτε με τους Ταλιμπάν, ούτε με το ΝΑΤΟ αλλά με την παγκόσμια κοινωνική επανάσταση.

Τέλος πρέπει να επισημάνουμε ότι ο παλαιστινιακός πατριωτισμός και ο ισλαμισμός δεν είναι παρά σοσιαλδημοκρατικές τακτικές για τον εγκλωβισμό και τον έλεγχο των εξεγερμένων. Μην ξεχνάμε επίσης την άριστη συνεργασία ΗΠΑ-Σαντάμ για την καταστολή της εξέγερσης στο Ιράκ το 1991 και τον αποδεκατισμό των λιποτακτών του Ιρακινού στρα-

τού.

Η καταστροφική φύση του καπιταλισμού και το χάος που έχει δημιουργηθεί γίνονται κάθε μέρα όλο και πιο ορατά. Για να εκφράσουμε την αντίθεσή μας με αυτό το αντιανθρώπινο σύστημα και για να δείξουμε την αλληλεγγύη μας στους προλετάριους στην Γιουγκοσλαβία, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ...

**ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΟΥΜΕ ΠΡΩΤΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ !
ΑΣ ΚΑΨΕΙ ΚΑΘΕ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ ΤΗ
ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ “ΕΘΝΟΥΣ” ΤΟΥ !
ΟΥΤΕ ΠΟΛΕΜΟΣ ΟΥΤΕ ΕΙΡΗΝΗ,
ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ !
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ !**

Ανεξέλεγκτα Προλεταριακά Στοιχεία

e-mail : los_incontrolados@yahoo.com

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο George Caffentzis, γόνος μιας οικογένειας ελλήνων μεταναστών απ' τη Λακωνία, είναι καθηγητής φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο του Σάδερν Μέην. Όμως, όπως θα διαπιστώσετε, η 15η Οκτωβρίου του 2000 δεν ήταν για μας «μια βραδιά μ' ένα φιλόσοφο». Ο George είναι κινηματικός σε σημείο υπερβολής.

Συναντηθήκαμε για πρώτη φορά στην Αθήνα στις 14 Οκτώβρη του 2000, αλλά η πρώτη μας επαφή είχε γίνει δι' αλληλογραφίας χρόνια πριν, το 1993. Εκείνη την εποχή είχαμε ήδη δημοσιεύσει ένα κείμενο για τον πόλεμο του Κόλπου το 1991, είχαμε κυκλοφορήσει, με τη βοήθεια ενός καλού φίλου, διάφορα ντοκουμέντα για τον ίδιο πόλεμο που δημοσιεύτηκαν στο κυπριακό περιοδικό *Τραίνο* και στο λαμιώτικο *Απέναντι Όχθη* και είχαμε γράψει ένα κείμενο για τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία και το Μακεδονικό Ζήτημα. Αναζητούσαμε λοιπόν συντρόφους στο εξωτερικό που να έχουν ασχοληθεί θεωρητικά με τη σχέση πολέμου και καπιταλισμού, συντρόφους που να είχαν επίσης συμμετάσχει σε αντιπολεμικά κινήματα. Τότε το Ίντερνετ βρισκόταν στις απαρχές του. Δεν υπήρχε, όπως σήμερα, η δυνατότητα της εύκολης και αβασάνιστης πρόσβασης σε διάφορα κείμενα. Τότε (φαίνεται σαν μια πολύ μακρινή εποχή!) έπρεπε ν' ακολουθηθεί κανείς μια κοπιαστική και περίπλοκη διαδικασία και όχι ένα απλό surfing. Κάτι τέτοιο κάναμε για να πέσει τελικά στα χέρια μας το 10ο τεύχος του *Midnight Notes*, που ήταν αφιερωμένο στις «Νέες Περιφράξεις». Όπα! Εδώ έπαιζε κάτι πραγματικά ενδιαφέρον και έπρεπε να μάθουμε περισσότερα για τους εκδότες του. Ήρθαμε σε επικοινωνία μαζί τους και μας έστειλαν διάφορα παλιότερα τεύχη και το βιβλίο τους που μόλις είχε κυκλοφορήσει από τον εκδοτικό οίκο *Autonomedia* με τίτλο *Midnight Oil*. Χωρίς υπερβολή, και αφήνοντας κατά μέρος το έργο του Μαρξ και του Κροπότκιν, μόνο η *Κοινωνία του Θεάματος* του Ντεμπόρ, το *Φασισμός/Αντιφασισμός* του Μπαρό και η κριτική των αμερικάνων καταστασιακών στην αντικουλτούρα είχαν τόσο καθοριστική επίδραση πάνω μας όσο το *Midnight Oil*. Δε βρήκαμε στο βιβλίο απλά μια επιβεβαίωση της άποψης